

Η ΠΑΛΙΑ ΑΘΗΝΑ ΣΑΝΑΖΗ

Ραδιοφωνική έκπομπή διά
τὴν 19 Δεκεμβρίου 1971
ἡμέραν ΚΥΡΙΑΚΗΝ
καὶ ὥραν: 21,45 - 22.15

1453

Τὴν ἐκπομπὴν παρουσιάζουν ὁ ΚΩΣΤΑΣ ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ καὶ ὁ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ. Τραγουδοῦ ἡ ΚΑΒΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἀγαπητέ μου Γιάγιο, ἂν τύχαινε νὰ βρεθοῦμε τέτοια ἐποχὴ δηλαδή πέντε ἕξι μέρες πρὶν ἀπὸ τὰ Χριστούγεννα στὴν ὁδὸν Αἰόλου, δέν θά ξέραμε ἀπὸ ποῦ νὰ φύγωμε γιὰ νὰ γλυτώσωμε ἀπὸ τίς φωνές, τὸν θόρυβο, τίς ροιάνες καὶ τὸν χαρτοπόλεμο...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τί εἶπες; Ροιάνες καὶ χαρτοπόλεμο; Μά τί; Ἀποκρηές εἶχαθε χριστουγεννιάτικα;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Χειρότερα ἀπὸ ἀπόκρηες. Μόνο πού δέν φορούσανε μάσκες οἱ νέοι πού γυρίζανε στοὺς δρόμους, πετώντας χαρτοπόλεμο στὰ πρόσωπα τῶν κοριτσιῶν...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μά γιατί χαρτοπόλεμο; Αὐτό εἶναι πού δέν καταλαβαίνω...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὁ χαρτοπόλεμος δέν εἶναι ἀπαραίτητο νὰ εἶναι ἀποκρηάτικη ἐκδήλωση. Καί ξέρεις Γιάγιο πῶς εἶχε ἐπικρατήσῃ νὰ ρίχνηται χαρτοπόλεμος τίς παραμονές τῶν ἑορτῶν; Αὐτές τίς ἡμέρες οἱ πλανόδιοι πωληταί, στρώνανε τραπεζάκι σ' ἄλλο τό μήκος τῆς ὁδοῦ Αἰόλου καὶ πουλούσανε τὰ πάντα. Κάποιος μιά φορά πού δέν εἶχε τίποτε νὰ πουλήσῃ, θυμήθηκε ὅτι τοῦ εἶχαν περισσέφει ἀπὸ τό περασμένο Καρναβάλι δυὸ σακκιὰ χαρτοπόλεμος. Τὰ βγαλε στὴν τύχη νὰ τὰ πουλήσῃ... Τό πιστεύεις λοιπόν; Τὰ πούλησε ἅλα καὶ τὰ δῶ τοῦ σακκιὰ. Τό ἔθιμο εἶχε καθιερωθεῖ...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τό φαντάζομαι. Οί νέοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, θά βρήκανε διασιε-
 δαστικό νά ρίχνουνε ἀποικηάτιο χαρτοπόλεμο σ' ἐποχή χριστου-
 γεννιάτικη. " Ἄλλως τε αὐτός, ἦτανε ἕνας τρόπος νά πιάουνε
 κουβέντα μέ τά κορίτσια μέσα σ' ἐκεῖνον τόν συνωστισμό

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ " Ὅταν λές συνωστισμό, δέν λές τίποτε Γιάγιο. " Ἐχομε ἕνα
 χρονογράφημα τοῦ περιφήμου δημοσιογράφου Ἰωάννου Κονδυλάκη
 πού γράφει γι' αὐτόν τόν συνωστισμό : Διάβασέ ' το ἐσύ Γιάγιο.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ὑπελογίσθη ὅτι περίπου τριάντα χιλιάδες ἀθηναίων, ἀνδρῶν
 καί γυναικῶν κυκλοφοροῦσαν στήν ὁδόν Αἰόλου ^{τῆν} ~~καί~~ παραμονήν
 τῶν χριστουγέννων. Ἐάν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ὁδός Αἰόλου
 δέν ἔχει μήκος πέραν τοῦ χιλιομέτρου καί πλάτος περίπου δέκα
 μέτρων, ἀγόμεθα εἰς τό συμπέρασμα ὅτι ἡ ὅλη ἐπιφάνεια τῆς
 ὁδοῦ Αἰόλου δέν ὑπερβαίνει τās δέκα χιλιάδας τετραγωνικῶν
 μέτρων ἀπό τās ὁποίας δέον ν' ἀφαιρέσωμε τό ἡμισυ λόγῳ τῶν
 ὑπαιθρίων προχείρων καταστημάτων εἰς τό κέντρον τῆς ὁδοῦ
 καί συνεπῶς ἐπί τοῦ ὑπολοίπου τοῦ ἐμβαδοῦ αὐτοῦ ἦτοι ἐπί
 ἐκτάσεως πέντε χιλιάδων τετραγωνικῶν μέτρων, ἐκιννοῦντο περί-
 που τριάκοντα χιλιάδες ἄτομα, μέ ἄλλα λόγια ἕξη ἄτομα, ἐπί
 ἑνός τετραγωνικοῦ μέτρου...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Εἶδες λογαριασμό πού κάνει ὁ Κονδυλάκης. Εἴρεις ποιός εἶναι
 ὁ Κονδυλάκης. Αὐτός πού ἔγραφε τόν Πατούχα καί ἄλλα ἔργα...
 " Ἐξη ἄτομα σ' ἕνα τετραγωνικό μέτρο, αὐτός ἦτανε ὁ συνωστι-
 σμός. Φυσικά ὅπως ἀντιλαμβάνεσαι Γιάγιο, οἱ πορτοφολιάδες
 κάνανε χρυσές δουλειές. Μποροῦσαν νά κλέβουνε ἐνενόχλητα.
 Μέσα σέ τόσο σκούνημα, ποιός μποροῦσε νά καταλάβῃ ὅτι τοῦ
 παίρνανε τό πορτοφόλι του ἢ ὅτι κόβανε τὴν τσάντα μιᾶς γυ-
 βαίνας μέ κλαδευτήρι

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μέ κλαδευτήρι ; Σοβαρά μιλάς ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σοβαρώτατα. Μιά φορά ἐξακριβώθηκε καί αὐτό. " Ἐνας ἐνωμοτάρχης
 τῆς καταδιώξεως λωποδυτῶν, ἀντελήφθη ἕναν σεσημασμένο...

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί τόν συνέλαβε ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν τόν συνέλαβε μέν, ἀλλά τόν πλησίασε καί του εἶπε : Βαγγέ-
λη θέλω νά σοῦ μιλήσω. Ἀκολούθησέ με. Ὁ Βαγγέλης διαμαρτυρή-
θηκε : Τί ἔκαναν κύρ'ένωμοτάρχη μου ; Δεν ἔκανες τίποτα μά θέ-
λω νά σοῦ πῶ δυό κουβεντοῦλες. Ἀκολούθησέ με. Καί ταυτόχρονα
τόν ἔπιασε σφιχτά ἀπό τό μπράτσο. Θέλοντας καί μή ὁ Βαγγέλης
ἀκολούθησε. Τόν πῆγε σέ μιά πάροδο ὅπου ἦτανε λιγώτερη ἡ κίνη-
σις καί του εἶπε : Τί 'ναι αὐτό πού κρατᾶς Βαγγέλη ; Κλαδευ-
τήρι. Τί τῷ θέλεις μαζί σου ; Τά 'χασε ὁ Βαγγέλης μά μπόρεσε
ν'ἀπαντήση : Τώρα τ'ἀγόρασα. Ἔχω ἕνα μπαξεδάκι κύρ'ένωμοτάρ-
χη κι'ἀγόρασα ἕνα κλαδευτήρι... Καί στό δώσανε χωρίς νά στό
τυλίξουνε σ'ἕνα χαρτί Βαγγέλη ; Πᾶμε γλήγορα νά τούς κάνω πα-
ρατήρησι... Ἀπό ποῦ τό ἀγόρασες ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τσιμουδιά ὁ Βαγγέλης.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τί νά πῆ ; Μά ταυτόχρονα τρώει ἕνα χαστοῦκι χωροφυλακίστηκο
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ὅποτε πλέον ὁμολογεῖ. Ὅμολογεῖ ὅτι τό πῆρε μαζί του γιά νά
κλαδέψη καμμιά τσάντα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πόσες κλάδεφες ἀπόφε ; ἐρωτᾷ ὁ ἔνωμοτάρχης καί ὁ Βαγγέλης ἀπαν-
τά : Καμμιά, δέν πρόλαβα ἀνόμη.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Εἰλικρινής ὁ Βαγγέλης.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ναί, ἀλλά καί ὁ ἔνωμοτάρχης πονηρός. Του εἶπε λοιπόν. Σέ πι-
στεύω Βαγγέλης, μά πρέπει νά πάω καί τά μέτρα μου. Θα σέ
κρατήσω στό τμήνα ἕως αὔριο τό πρωῖ στίς δέκα καί ἂν δέν ὑπο-
βληθῆ καμμιά μήνυσις γιά κλάδεμα τσάντας, θά σ'ἀφήσω ἐλεύθερο
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Πολύ περίεργος εἶμαι νά μάθω τί ἀπέγινε.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἔως τό πρωῖ εἶχανε ὑποβληθεῖ πέντε μηνύσεις γιά κλάδεμα
τσάντας, πέντε καί φυσικά τίς ρίξανε ὅλες στήν πλάτη του Βαγ-
γέλη φυσικά βρεθήκανε καί οἱ τσάντες, γιατί μέ μερικά χα-
στούκια ὁ Βαγγέλης μαρτύρησε ὅτι εἶχε ἕνα βοηθό πού του πασα-
ρίζε τήν τσάντα μόλις τήν κλάδευε.

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Αύτά όλα τά δημιουργούσε ο μεγάλος συνωστισμός. Μου έλεγε ένας παλιός άθηναίος ότι μία παραμονή πρωτοχρονιάς, από τό άφόρητο σπρώξιμο του κόσμου, μία γυναίκα έχασε τήν φούστα πού φορούσε.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν άποικείται.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Φαίνεται ότι ή φούστα ξεκουμπώθηκε από πίσω και σιγά σιγά γλυστρούσε και έπεφτε έως ότου χάθηκε τελείως. Μάλιστα μία στιγμή έλεγε αυτή ή κυρία στον συναδό της : Κάτι πανιά πατάω και πατούσε τήν ίδια της τήν φούστα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Έγώ τό πιστεύω απόλυτα αυτό, γιατί ξέρω καλά ότι κάθε χρόνο ή Αστυνομία έδινε σημείωσι άπωλεσθέντων αντικειμένων κατά τίς παραμονές των έορτών και τακτικά έδιάβαζε κανείς εύρέθησαν και τόσα μονά γυναικεία γοβάκια. Πατούσε κάποιος τό γοβάκι μιās γυναίκας, τό γοβάκι έβγαινε αν τύχαινε μάλιστα νά είναι λίγο φαρδύ και... πού νά σκύψη ή γυναίκα νά τό ξαναβρη.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τήν παρέσυρε τό κύμα του κόσμου μονοσάνδαλη.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Έμεϊνο πού είναι άπίθανο, είναι τό τί πουλούσανε οί πλανόδιοι αυτοί πωληταί στά τραπεζάνια τους και στά καροτσάνια τίς ήμέρες αυτές. Μά πρίν προχωρήσωμε σ'αυτά, ας θυμηθοϋμε κανένα τραγουδι της έποχής.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Πολύ σωστά. 'Η κλειώ θα μās τραγουδήση ένα παλαιό τραγουδι :
"Όταν σ'ακούω λαχταρώ... Συμφωνείς ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μήπως μπορώ νά διαφωθήςω ; Έμπρός λοιπόν...
- ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (Μέ συνοδεία πιάνου) "Όταν σ'ακούω λαχταρώ...
Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Και τώρα προχωρούμε στό έμπορικό μέρος της προ-εορταστικής φασαρίας. Τί πουλούσανε όλα αυτά τά τραπεζάνια και τά καροτσάνια ;

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πρώτα πρώτα, μέσα στό πανδαιμόνιο πού δημιουργούσαν φωνές, κραυγές, καυγάδες, διαπληκτισμοί, τραγούδια, ροιάνες, παραμορφές σφυρίχτρες καί άλλους θορύβους, δύο κραυγές διάτορες κυριαρχούσαν.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Πώς ξέρω, ή τουλάχιστο ν ξέρω τή μία κραυγή : 'Εδω οί μπουναμάδες... 'Εδω οί μπουναμάδες...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Εδω οί μπουναμάδες... (μέ διάφορες φωνές) 'Εδω οί μπουναμάδες
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Εδω οί μπουναμάδες ... Καί ή δεύτερη κραυγή ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό καλύτερο δώρο... "Ο τι κι 'άν πουλούσε κανείς, ήτανε τό καλύτερο δώρο. Θυμάμαι έναν φουκαρά πού ξεφώνιζε : Πως ανάβει τό καντήλι χωρίς φιλίλι... Τό καλύτερο δώρο...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Ενας άλλος φώναζε : Πως νά περνάτε τήν κλωστή στή βελόνα. Τό καλύτερο δώρο... Πάρτε γιά τήν γυναίκες σας... τό καλύτερο δώρο.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μανταλάκια γιά τήν μπουγάδα, τό καλύτερο δώρο...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μέχρι μανταλάκια γιά τήν μπουγάδα ήτανε τό καλύτερο δώρο.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πάντως τά πλανόδια αὐτά καταστήματα, τά τραπεζάκια ήτανε είδικευμένα. "Ενα πουλούσε μόνο παιγνίδια... κι' αὐτά ήτανε τά περισσότερα... Κοθιλες, παραγκιόζηδες, στρατιωτάκια μολυβένια, φασουλῆδες πού άνεβοιατεβαίνανε σ' ένα σπάγγο,
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τόπια, σφυρίχτρες, φεύτικες κιθάρες, σβοθρες, σπιτάκια, άμαξάκια, άεροπλανάκια, αυτοκινητάκια... Τά καλύτερα δώρα
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πάρε κόσμε, πάρε, πάρε... Πάρε καί θά' τελέφουνε...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τραπεζάκια, καρειλάκια, ναναπεδάκια γιά νά μαθαίνουμε τά κορίτσια νά γίνονται νοικυκυράδες... Τά καλύτερα δώρα
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Εδω οί μπουναμάδες...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Αλήθεια, γιά στάσου... 'Η λέξις μπουναμάς τό σοί λέξις εἶναι ; 'Από πού προέρχεται ; Μήπως άπ'τά τούρκια ;

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Είναι Ιταλικής προελεύσεως ο μπουναμάς. Καί τό ~~αυτά~~ σωστό είναι μπουναμάς καί όχι μπουναμάς όπως τόν έξευγενίζουσαν δήθεν μερικοί. Μουναμάς πού σημαίνει εκείνο πού δίνε-ται καλοπροαίρετα, μέ καλό χέρι νά πούμε : Μπουόνα μάνι.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μάλιστα, πολύ λογικό. Μπουόνα μάνι : μέ καλό χέρι όπως πρέ-πει νά δίνεται ένα δώρο. "Ας έξακολουθήσωμε λοιπόν.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Είπαμε : Τά περισσότερα τραπεζάνια πουλούσανε παιγνίδια.
"Αλλα είχανε είδη ρουχισμού : Κάλτσες, γραβάτες, πουκάμισα
Τά καλύτερα δώρα...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μισοφόρια, ρόμπες, πασουμάκια, κομπιναϊζόν τά καλύτερα δώρα
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Θυμάμαι κάποιον πού ξεφώνιζε : Κλουβιά για καναρίνια. Τά καλύτερα δώρα...
- ~~ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Κλουβιά για καναρίνια : Καί τί πουλούσε :~~
- ~~ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ας'τα : Γυναίκες κυλόττες~~
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Δηλαδή είχανε καί χιούμορ μερικοί άπ'αυτούς.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ασφαλώς είχανε. "Ενας πουλούσε φεύτλια τσιγάρα καί φώναζε
Τό καλύτερο δώρο, για νά κόψετε τό τσιγάρο...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Πίπες, πίπες, πίπες, πίπες... τά καλύτερα δώρα. Πίπες από
κερασιά, πίπες από φλαμουριά
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τά καλύτερα δώρα : Εικόνες αγίων... Πάρτε τόν "Αγιο 'Αρτέ-
μιο βοήθειά σας. "Εχω καί δενδρολίβανο... Τά καλύτερα δώρα
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Υπήρχε καί κανένας τέτοιος :
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ενας καλόγερος, τύπος της παληάς 'Αθήνας. Λέγανε πώς ήτανε
παμπόνηρος, άφου ο Σουρής έγραφε για αυτόν :
"Ω τόν τρισευλογημένον, τόν πάτερ 'Ανάκιον, νά τόν άφηναν
λυμένον, μέσα στό 'Αρράκειον...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τά πάντα ήτανε καλύτερα δώρα. "Ενας πουλούσε ήμερολόγια
της τσέπης, του γραφείου, του τοίχου : Τά καλύτερα δώρα
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιατί έξω από τά τραπεζάνια καί τά καροτσάνια, υπήρχαν
καί οι θρθιοι, μεμονωμένοι πού κρατούσαν πέντε μολύβια

ή τρία στυλό και φωνάζανε κι'αυτοί : 'Εδώ ο γερμανικός στυλός
 μέ δύο δραχμοϋλες. Παρε κόσμε, αυριο θά μπη στό μαγαζί μέ είκοσι
 δραχμές.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ 'Οχλοβοή, πανδαιμόνιον, πανζουρλισμός... Καί τό πλήθος αντί
 ν'άραιώνη, δλο και φούσκωνε. Κατά τίς δικτώ τό βράδυ ήτανε ή
 ώρα τής αίχμής. 'Ο συνωστισμός άφόρητος και τόσο πού πολλές
 γυναίκες λιποθυμούσανε... Τότε πιά χαλοϋσε ο κόσμος. Μαζευό-
 τανε πλήθος : Κάντε τόπο βρέ παιδιά... Τί συνέβη ; Λιποθύμησε
 μιá γυναίκα... Βγάλ'τε της τόν κορσέ πού τήνε σφίγγη...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ακούγανε οί τριγύρω ότι θά 'βγαινε κάποιος κορσές και σφίγγα-
 νε περισσότερο για να δουνε άποκαλύψεις...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ 'Ως πού να τής ξεσφίξουν τόν κορσέ, μπορούμε να θυμηθούμε κα-
 νένα τραγοϋδι άκόμη. 'Η κλειώ ές τό διαλέξη μόνη της

ΚΑΘΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου)

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καταλαβαίνεις Γιαγίκο ότι μέσα σε τόσο συνωστισμό, έχανε ή
 μάννα τό παιδί και τό παιδί τή μάννα. 'Ανδρόγυνα πού είχανε ξε-
 κινήσει μαζί μιá τά φώνια, γυρίζανε στό σπίτι χωριστά και σ'έ-
 λεινή κατάστασι. Παιδιά χανόντουσαν στόν συνωστισμό και τά μά-
 ζευε ή 'Αστυνομία, άσε τά τραγικά πού συνέβαιναν καμμιά φορά.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τί τραγικά ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν έπεσε μιá φορά μιá γυναίκα χάμω και τήν τσαλαπατήσανε...
 Σε κακή κατάστασι τήν μεταφέρανε στην πολυκλινική.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί εζμαι βέβαιος ότι όλοι αυτοί, όλες αυτές οί χιλιάδες του
 κόσμου δέν πήγαιναν για να φωνίσουν. Οί περισσότεροι θά πηγαί-
 νανε για γλέντι, για σαχλαμάρα, για φασαρία.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Έτσι εζναι. Λυπάμαι πού σου τό λέω Γιαγίκο, πήγα κι'έγώ σαν
 φοιτητής σε τέτοιες προχριστουγεννιάτικες εκδηλώσεις. Περισσό-
 τεροι ήτανε οί νέοι πού πηγαίνανε να φωνίσουνε κορίτσι παρά
 οί νοικοκυραίοι πού πηγαίνανε για να φωνίσουνε μπουναμάδες.

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί εἶμαι βέβαιος ὅτι οἱ ἀφιμαχίες θ' ἄρχιζαν ὡς ἐξῆς.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιά νά δοῦμε ἂν ἔχῃς φαντασία πού ν' ἀνταπο ρίνεται στήν πραγματικότητα.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ποιπόν, μιᾶ συντροφιά ἀπό τρεῖς νέους νά ποῦμε, θά ἐπεσήμαινε πρῶτα πρῶτα μιᾶ συντροφιά τριῶν κοριτσιῶν. Τά παρακολουθοῦσε κι' ἄρχιζε τὰ πειράγματα μέ ἀκροβολισμούς. Τί δῶρο νά τῆς κάνω τῆς ψηλῆς τῆς μελαχροινῆς ; ρωτοῦσε δῆθεν τοὺς ἄλλους. Τῆ κορίτσια ἀκούγανε / καί κάποια ἔλεγε : Στέλλα, γιά σένα μιλάνε. Οἱ νεαροὶ σταμπάρανε ἀμέσως ὅτι ἡ μία λεγότανε Στέλλα. Καί τότε γινότανε ἀπ' εὐθείας τό πείραγμα : Δεσποινίς Στέλλα τί δῶρο θά σᾶς ἄρεσε μά σᾶς κάνω ; ρωτοῦσε ὁ πιό τολμηρός. Καί ἡ Στέλλα ἀπαντοῦσε : Τό μόνο δῶρο πού θά μου ἄρεσε θά ἦτανε νά φύγετε καί νά μᾶς αφήσετε ἡσυχες...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μάλιστα. "Ἐτσι περίπου γινόντουσαν τὰ πράγματα. "Ὅμως τό μόνο σφάλμα τῶν κοριτσιῶν ἦτανε τό γεγονός ὅτι εἶχανε ἀπαντήσει ἔστω καί ἀρνητικά. Οἱ νέοι τό ξέρανε αὐτό. Κορίτσι πού ἀπαντᾷ σέ πείραγμα, ἔστω καί ἀρνητικά, δείχνει ὅτι θέλει νά συνεχισθῇ αὐτό τό πείραγμα. "Ἄν δέν ἤθελε δέν θ' ἀπαντοῦσε καθόλου καί ἡ ὑπόθεσις θά σταματοῦσε.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Σφάλμα τακτικῆς. Καμμιά φορά βρισκότανε μιᾶ πού ἔλεγε : Θέλω ἕνα ζευγάρι γοβάκια... Εὐχαρίστως δεσποινίς, ἀπαντοῦσε ὁ νεαρός, μά θά σᾶς τά φορέσῃ ἐγώ γιά νά τά δοκιμάσετε. Δέχομαι ἀπαντοῦσε τό κοριτσόπουλο... Κι' ἔσετς τί δῶρο θά μοῦ κάνετε ; ἐρωτοῦσε πάλι ὁ νεαρός Δόν Ζουάν. Καί ἀπαντοῦσε ἡ δεσποινίς "Ἐνα ζευγάρι χαστούκια...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γελοῦσαν οἱ ἄλλες δύο φιλενάδες. Μά τό κακό εἶχε ἀρχίσει. Ἡ κουβέντα συνεχιζότανε καί ὕστερα ἀπό λίγο, μ' ὄλους αὐτοὺς τοὺς διαξιφισμούς, ἡ συντροφιά πλήρης, οἱ τρεῖς νέοι καί τὰ τρία κορίτσια, ἦτανε καθισμένα σ' ἕνα λαϊνό γαλακτοπωλεῖο στό Μοναστηράκι καί τρώγανε λουκουμάδες μέ μέλι.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Έτσι συμβαίνει πάντα. Σέ τέτοιους συνωστισμούς άλλοι χάνονται κι' άλλοι σμίγουνε. Δεν θυμάσαι ένα παληό παριζιάνικο τραγουδι πού είχε γίνει τής μόδας σ' όλον τόν κόσμο : Γυρεύω τήν Τιτίνα ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πώς δέν τό θυμάμαι ; Τήν Τιτίνα νά μήν θυμάμαι ; Καί καλά πού τήν θυμήθηκες γιά νά μάς τό τραγουδήση αυτό τό περίφημο παριζιάνικο τραγουδι ή Κλειώ.

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) 'Έδω, στ' άπέραντο Παρίσι
στην μπερδεμένη τήν ζωή
μιά κόρη πού 'χα αγαπήσει
τήν Έχασα κάποιο πρωϊ.
Καί από τότε τήν γυρεύω
τό πλάσμα αυτό, τόν θη- ~~σαυρό~~
σαυρό
μά Έχω πάφει νά πιστεύω
πώς θά τήν ξαναβρω

Κι' άδίως τήν ζητώ
κι' έδω κι' έκει ρωτά !

Γυρεύω τήν Τοτίνα- Τιτίνα ω Τιτίνα
Γυρεύω τήν Τιττίνα - μά δέν τήν βρίσκω
πιά.

Ύω, ω, ω, ω Ύω... Ύω ! Ύω !

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μάλιστα. Αυτό ήτανε τό τραγουδι πού μάς είχε ξεκουφάνει τότε γύρω στα 1930 περίπου, έδω καί σαράντα χρόνια. Ήσπου πήγαινες άκουγες τήν Τιτίνα. Καί μπορεί νά πηή κανείς πώς ήτανε μιά πραγματικότητα γιά όσους χάνανε τίς γυναίκες τους καί τά παιδιά τους στόν συνωστισμό τής όδοϋ Αιόλου.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Έν τω μεταξύ όμως ξέχασες νά μου μιλήσης γιά τά δύο προειδοποιητικά δίστιχα πού τραγουδούσανε οί νέοι πρός τά κορίτσια γιά νά 'χουνε τόν νοϋ τους.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Προειδοποιητικά δίστιχα ; Ποιά ήτανε αυτά ;

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τό ένα τό ξέρω γιατί ήτανε γενικό : Κορίτσια μήν πηγαίνετε άπ' τήν όδόν Σταδίου, γιατί θά σ'αs πειράξουνε παιδιά του

Γυμνασίου...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αυτό έννοεῖς προειδοποιητικό δίστι ο ; Μά τότε τό άλλο νά σοῦ τό πῶ εγώ : Κορίτσια, μήν περάσετε ἀπ' τήν ὁδόν Αἰόλου γιατί δέν ἐγγυόμαστε γιά τίς πσιμπιές καθόλου...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Στό ἀναμεταξύ, τό κορύφωμα τοῦ συνωστισμοῦ καί τότε, ὅπως καί σήμερα ἄλλως τε, γινότανε τήν τελευταία μέρα, τήν παραμονή τῶν Χριστουγεννῶν καί τήν παραμονή τῆς Πρωτοχρονιᾶς. Δέν μπορῶ νά καταλάβω γιατί οἱ Ἕλληνες τ' ἀφήνουν ὅλα τους τά φῶνια γιά τήν τελευταία μέρα. Καί τότε γινότανε αὐτό καί σήμερα ἡ ἴδια κατάστασις ἐξακολουθεῖ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ἔτσι εἶναι. Τήν τελευταία μέρα, τήν παραμονή θά πᾶνε ν' ἀγοράσουν καπούτσια τῶν παιδιῶν, ἕνα φόρεμα γιά τήν πεθερά, ἕνα κομπολόϊ γιά τόν καημένο τόν παποῦ, ἕνα ζευγάρι κάλτσες γιά τήν παραδουλεῦτρα... καί τό κυριώτερο : Γιάννη, μήν ξεχάσωμε ν' ἀφράσωμε μιὰ κατσαρόλα γιά τόν γάλλο... δέν χωράει στήν ἐπιπέδη περσινή μας κατσαρόλα. Μά καημενη Μαρίνα ἄς ἔπαιρνες πιό μικρό γάλλο... Καί ἡ κυρία Μαρίνα ἀπαντᾷ : Σάμπως τόν ἀγοράσαμε τόν γάλλο ; Δέν μᾶς τόν ἔστειλε ὁ ξάδερφός σου ἀπό τήν Καλαμάτα... Ὅρίστε εἶναι κι' ὁ ξάδελφος στή μέση. Καί γίνεται ἀφορμή ν' ἀγορασθῇ καινούργια κατσαρόλα γιά νά βραση αὐτός δό γάλος πού ἔχει διαστάσεις στρουθοκαμήλου. Καλέ

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Αὐτά ἔκανε ὁ ξάδερφος ἀπό τήν Καλαμάτα. Καί ἀναγκαστότανε ὁ ἀγαθός νοικοκύρης ἀθηναῖος ν' ἀγοράσῃ καινούργια κατσαρόλα σύμφωνη μέ τίς διαστάσεις τοῦ ἐκ Καλαμῶν γάλου. Βέβαια ὑπῆρχε καί ἡ λύσις νά τεμαχισθῇ ὁ γάλος γιά νά χωρέσῃ στήν μικρή κατσαρόλα μά ἡ κυρία Μαρίνα ἦτανε ἀνένδοτη :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καλέ τί λές Γιάννη ; Νά χαραμίσωμε τόπουλί ; Νά μᾶς λένε ὅτι ἀγοράσαμε μερίδες ἔτοιμες ἀπό τά ἔτοιμα φαγητά ; Θά βραστη ἀτόφιός ὁ γάλος.

- ΓΙΑΝΝΩΔΗΣ Φυσιικά ή αγορά καινούργιας κατσαρόλας γινότανε άφορμή συζυγικοῦ καυγά. Βρέ εύλογημένη, γιατί δέν τό 'λεγες άπό τά προχτές πού μᾶς ήρθε ό γάλος ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σάμπως τόν εἶχα μετρήσει ; Χτές τήν νύχτα δοκίμασα νά τόν βάλω στήν κατσαρόλα μας καί εἶδα ότι μένει ό μισός άπ'όξω.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Ας βράση ό μισός καί ύστερα γύρισέ τον άνάποδα νά βράση κι'ό άλλος μισός
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν γίνονται αύτά τά πράγματα Γιάννη. Θά τσιγκουνευτοῦμε τώρα γιά μιá κατσαρόλα ;
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Δέν τό κάνω άπό τσιγκουνιά, μά γιατί δέν μᾶς παίρνει ό καιρός. Τελευταία μέρα σήμερα πού θά βροῦμε τήν μεγάλη κατσαρόλα ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Θά ξεκινήσωμε νωρίς καί γυρίζοντας έδῶ κι'έκει θά βροῦμε. Δέν θά χαθοῦνε οί μεγάλες κατσαρόλες σήμερα, παραμονιάτικα
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί άλλος γιά τήν κατσαρόλα, άλλος γιά κατι άλλο πού τό ξέχασε χύνονται όλοι οί άθηναῖοι τήν παραμονή τῶν Χριστουγέννων στούς δρόμους καί δημιουργεῖται καί σήμερα / ό ἴδιος συνωστισμός καί ή ἴδια συμφόρησης πού παρετηρεῖτο καί άλλοτε
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ομως άλλοτε βιάγγο, εἶχανε καί κανένα εὔθυμο τραγοῦδι πού νά τούς ξεκουράζη τούς 'Αθηναίους όταν γυρίζανε κατάκοποι στά σπίτια τους καί τραγοδούσανε : Αὐτός εἶνα ό ἔρως...
- ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Αὐτός εἶναι ό ἔρως
Γεννιέται μέ μιá ματιά
σάν τήν φωτιά ανάβει
καί πάλι σβήνεται σάν τήν φωτιά...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί πάλι πέρασε ή ὥρα μας Δημήτρη μου άγαπητέ καί πάλι θά διακόψωμε καί θί σοῦ εύχηθῶ καλά Χριστούγεννα,
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οπως καί σ'όλους μας τούς άκροατές... Καλά Χριστούγεννα.